

forandre „ekki neinu“¹⁾ til „nokkru“¹⁾ og „þingmanna“¹⁾ til „þingdeildarmanna“¹⁾. Derhos fandt man det rettere udtrykt „að taka það að sér til flutnings“¹⁾ end „að leggja það fram“¹⁾, og med disse Ændringer blev Paragrafen vedtagen med 13 Stemmer.

§ 44.

Denne Paragraf blev vedtagen med 15 Stemmer med de Redaktionsændringer, at der for „þinginu“ blev sat „þingdeildinni“, for „það“ blev sat „hún“ og „stjórnarinnar“²⁾ blev forandret til „landsstjórnarinnar“³⁾

§§ 45 og 46.

Disse Paragrafer ere med Hensyn til Indhold aldeles uforandrede med den Undtagelse, at Begyndelsen af § 45 er ændret paa Grund af Thingets Deling i to Afdelinger, ligesom nogle Redaktionsændringer foretoges andre Steder i Paragrafen; med disse Ændringer blev Paragrafen vedtagen med 15 Stemmer, men § 46 med 19 Stemmer.

Efter denne Paragraf syntes klart, at der maatte optages en ny Paragraf, hvor der stod Bestemmelse om, hvorledes der var at forholde sig, naar Althingets tvende Afdelinger traadte sammen i en Forsamling i Eighed med den Bestemmelse, som findes i den danske Grundlov af 1866 § 67. Man ansaae det for en Selvfølge overeensstemmende med, hvad der hidtil har været sædvanligt, og Bestemmelserne i dette Udkasts § 44, at to Trediedele af hver Afdelings Medlemmer skulde være tilstede, for at en afgjørende Beslutning om en Sag kunde ansees gyldig, og at Thinget da som en Heelhed valgte en Formand; denne nye Paragraf, som vil blive Nr. 50, blev vedtagen med 14 Stemmer.

Da der ved dette Udkast tilfugtes, at Island faaer fri Forsætning med Ministeransvarlighed for Forvaltningen, saa ansaae Thinget det for at være en ligefrem Følge heraf, at der blev oprettet en Ret i Landet selv, som da naturligtvis maatte have det samme Hverv som Rigsretten i Danmark. Men Thinget fandt det dog ikke verd denne Gang, saalænge en ny og endelig Ordning af Dom-

mer-Indretningen i Landet selv endnu ikke er indført, at tage nogen Bestemmelse angaaende Ordningen af denne Landsret og Andet derhenhørende og troede det rettere, at en Bestemmelse desangaaende enten blev optagen i den Lov, som maatte blive udgivet angaaende det Ansvar, som kom til at paaholde Ministeren og Landsstyrelsen, eller en særskilt Lov angaaende denne Rets Ordning, og saaledes lod det sig nøie med denne Gang at indskyde her i Udkastet en ny Paragraf, som blev § 51, hvor der i Korthed berøres, hvilken denne Rets Virkefreds skulde blive; denne nye Paragraf blev vedtagen med 12 Stemmer mod 11.

§§ 47 og 48

bleve vedtagne uden Ændringer med 26 og 24 Stemmer.

§ 49

er med Hensyn til samnes Indhold aldeles uforandret, men Redaktionsændringer foretagne i samnes sidste Membrum, fordi man saaledes fandt det mere stemmende med det Islandske, og blev Paragrafen saaledes vedtagen med 14 Stemmer mod 7.

§§ 50 og 51

ere uforandrede med Undtagelse af den Redaktionsændring, at „skipun á dómstólana“¹⁾ i § 50 er forandret til „skipun á um dómstólana“, og blev denne Paragraf med denne Ændring vedtagen eenstemmig med 26, men § 51 med 22 Stemmer.

VI.

Her troede Thinget det ret at indskyde en ny Paragraf, som da bliver § 57, overeensstemmende med den reviderede danske Grundlov af 28de Juli 1866 om, at Solskirkens Retsstilstand skulde ordnes ved Lov.

§§ 52, 53 og 54

ere uforandrede alene med Undtagelse af, at det fandtes smuffere udtrykt: „En ekki má kenna edur fremja neitt það“¹⁾ istedetfor i Udkastet „þó má ekki kenna edur fremja neitt“¹⁾. § 52 vedtoges med 18, men de to øvrige med 20 Stemmer.

¹⁾ Sproglige Forandringer.

²⁾ „Regeringen.“

³⁾ „Lokalregeringen.“

¹⁾ sproglige Forandringer.